

[Ib Christensen.]

ansvar over for deres vælgere selv skal løse og selv bestemme omfanget og strukturen af efter vores mening; til gengæld skal de også selv betale, så vi betragter dette som et fremskridt ud fra mange forskellige synsvinkler.

Hr. Poulsaard mente, at der blot var tale om, at man væltede byrderne over på kommunerne. Sådan kan det måske også se ud ud fra en meget kortsigtet betragtning, men jeg vil da bede hr. Poulsaard finde trøst og husvælelse i de ytringer, som hr. Jakob Lange og hr. Ib Nørlund kom med. De udmalede nogle rædselsfulde konsekvenser af, at man gennemfører denne begrænsning af refusionen, nogle konsekvenser, som jeg overhovedet ikke anser for rimelige, for så vidt angår de udtalelser, hr. Jakob Lange kom med, men hr. Poulsaard kan måske finde nogen trøst deri. For det er klart, at jo mindre refusion kommunerne får til de forskellige opgaver, jo mindre bliver de opmuntret og animeret til at sætte aktiviteter i gang, og derved får man en slags økonomisk styring på dette område, som man savner her som på så mange andre områder inden for den offentlige sektor. Alle er jo enige om, at netop dette område har ekspanderet mere end så mange andre områder, og når det i dag er således, at hele den samlede bogproduktion, boghandel osv. ikke udgør mere beløbsmæssigt end det, man bruger på folkebibliotekerne, tror jeg nok, det må stemme mange til eftertanke.

Hr. Jakob Lange mente ikke, at der var sket en udvikling på biblioteksområdet i retning af de kulturhuse, som blev jordet for en halv snes år siden. Jeg må sige, at det er desværre mit indtryk, at det netop er det, der er sket i en hel del kommuner. Man har her overdimensioneret en ydelse, og man har kunnet gøre det i kraft af nogle ganske klækkelige statslige refusioner. Jo mere man svækker disse refusioner, jo mindre vil tilskyndelsen være for kommunerne til at sætte nogle ting i værk, som ud fra en økonomisk synsvinkel er ganske urimelige.

Vi kan altså af mange grunde støtte det foreliggende lovforslag, og vi håber, at det også bliver tilfældet for fremskridtspartiet, så forslaget kan få et solidt flertal her i tinget.

Kulturministeren (*Nathalie Lind*):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres indlæg. Jeg vil specielt takke ordførerne for de seks partier, som vedstår, at dette er et led i det forlig, regeringen har indgået med disse partier med henblik på at bringe den direkte beskatning ned. Jeg finder som flere ordførere ikke, tiden er inde til, at vi nu tager den store principielle debat om vores kulturpolitik på bibliotekernes område. Den vil vi jo få i løbet af kort tid, når vi skal i gang med første behandling af det genfremsatte forslag til selve biblioteksloven.

Men der er enkelte bemærkninger, som jeg nok synes jeg må komme med her. Jeg vil for det første sige til hr. Lysholt Hansen, der, synes jeg, i lovlig stærke ord — jeg håber, at når vi får talt om det, får ordene en lidt blidere klangfarve — hævdede, at her var man gået fra et forlig, at han ligesom antydede, at man slet ikke havde talt med socialdemokratiet om disse spørgsmål. Over for dette står meget klart beretningen fra det politisk-økonomiske udvalg, afgivet den 12. september 1974. I socialdemokratiets eget forslag til besparelser, som man ganske vist ikke bliver enig om, men som man forhandler om igennem en meget lang periode, står der som punkt 12, at man vil nedsætte refusionsprocenten til folkebiblioteker og skolebiblioteker mod en tilsvarende nedsættelse af ressourceforbruget i kommunerne. Jeg har hele teksten med, og så kan vi jo fortolke, hvad den sidste sætning betyder. Det er dog ikke så meget det, men under punkt 16 står der, at under sekspartiforhandlingerne den 4. september 1974 tilbød socialdemokratiet yderligere besparelser til et beløb på 545 mill. kr. Jeg synes, det hermed meget klart er dokumenteret — og det formoder jeg heller ikke at hr. Lysholt Hansen vil benægte — at spørgsmålet om at ændre den aftale, der var truffet i kulturudvalget, har været genstand for diskussion hele sommeren igennem. Socialdemokratiet kommer med et forslag, regeringen og nogle andre partier gennemfører noget andet, men at det skulle stå uændret og urokket, og at man hermed skulle angribe regeringen for overhovedet ikke at ville diskutere disse spørgsmål, finder jeg ikke rimeligt efter det, der fremgår af det politisk-økonomiske udvalgs beretning.